

[Drachmann.]

laa Beretninger — som han jo oven i Købet kendte bedre end andre, der har skrevet derom —, der gik ud paa, at man skulde have saa store Stationsafstande som muligt. Ja, men det vil jo dog sige det samme som det, jeg har gjort mig til Talsmand for: saa faa Stationer som muligt. Altsaa er det ærede Medlem og jeg ganske enige, hvad jeg maaske kunde have Lyst til at beklage, naar jeg ser hen til den Tone, det ærede Medlem anvendte overfor mig.

Denne Tone var endnu værre, synes jeg — det var en Blanding af Hovenhed og Nedladenhed —, da han omtalte min Stilling til Frederiksberg. Nu vil jeg sige, at denne Sag er jo ikke afgjort i 1904, som det ærede Medlem sagde, nej, den er aktuel endnu i 1929, og jeg vil ikke beskyldes for at gøre Grin med Vanløse, men jeg vil beskyldes Forslaget for at gøre Grin med Frederiksberg ved den foreslaaede Ændring. Og enten det ærede Medlem mener, at Frederiksberg har Magasintække eller Butiktække, hvad det nu var, der var paa Tale, saa er det dog sikkert, at Statsbanerne i høj Grad regner med, at denne fortræffelige Kommune har Skovtække, siden de i høj Grad baserer deres Linie paa Trafikken fra Frederiksberg og udefter.

Jeg er ganske enig med den højtærede Trafikminister, jeg tror, der vil blive en meget stor Trafik paa den saakaldte ydre Godslinie, men jeg hævder, og det vil jeg blive ved med at hævde, at det er et Tilbagekridt for Frederiksberg, for den store Opsamlingsstation, som Frederiksberg sikkert bliver, hvis man fra den direkte Dampdrift, der træder i Kraft til April eller til Sommer næste Aar, skal til at køre rundt om Vanløse og rebroussere dér.

Men i øvrigt tror jeg, at jo mindre lidenskabeligt man drøfter denne Sag, des bedre vil det gaa, for det vil sikkert blive erkendt fra alle Sider, at denne Omvej er forkert, saa at man maaske i Stedet for kan komme til at begynde ude fra Vanløse og saa rebroussere ved Frederiksberg Station; det haaber jeg i hvert Fald man kommer til Enighed om.

Det ærede Medlem Hr. Rager gjorde endelig en Bemærkning om Grundskylden. Han trak jo her stærkt i Land med sit Forslag og sagde, at han vilde ikke blive

staaende stift paa dette Krav, hvis det kunde vælte selve det store Forslag om Elektrificering; men saa skulde ogsaa Ansvar for alle de Ulykker, der kom deraf, helt hvile paa mig og mit Parti.

Jeg takker for Æren, det er altid en Glæde at være Modstander imod Grundskylden og dens fordærlige og forkastelige Følger. Men jeg vil dog alligevel tro, at det nok saa meget var „Storebroder“, der havde ordnet den Sag, efter den barske Afvisning, Trafikministeren gav det ærede Medlem allerede under Finanslovdebatten, en Afvisning, der jo var overordentlig logisk underbygget, idet Ministeren allerede den Gang fremholdt, at det ikke var noget nyt Baneanlæg, men kun Omlægning af den tekniske Betjening af en gammel, delvis oven i Købet meget gammel Banestrækning.

Den højtærede Trafikminister sagde, at jeg havde øvet en stærk Kritik af Statsbanerne, men han fremholdt, at man skulde lade Fortiden hvile, det vilde han gøre. Jeg ser i denne Erklæring dog et vist Bevis for, at Ministeren ikke er helt uenig med mig med Hensyn til den Kritik, jeg paa ganske bestemte Punkter har øvet, idet jeg i øvrigt — og det vil jeg gerne fremhæve — søgte at dele Sol og Skygge lige ved ogsaa at erkende, at Rigsdagen sandelig har sine mørke Pletter at opvise i Tidens Løb med Hensyn til Banespørgsmaal.

Naar Ministeren mener stadig at maatte fastholde, at Frederiksberg ikke bliver stiftmoderligt behandlet, saa staaar altsaa her Paastand mod Paastand, Mening mod Mening, men jeg tror, at den ganske overvejende Stemning paa Frederiksberg er parallel med min Mening, og det kan være, at vi hører derom senere under Sagens nærmere Behandling. Ligeferm at sige, at det er en Appelsin, der er faldet i Frederiksbergs Turban, tror jeg ikke man kan, naar man ser hen til, hvilken god Forbindelse Frederiksberg havde i gamle Dage... (Trafikministeren [Friis-Skotte]: Det er afgjort for lang Tid siden!). Det ved jeg godt, det er afgjort, men man har rigtignok siddet og ventet og drømt sig til den indre Ringbane; om det var en klog Drøm, navnlig en begrundet Drøm, det skal jeg lade være usagt, men i hvert Fald faar man Skuffelser derude.

Denne Omvej rundt om Vanløse tror jeg nu nok vil falde ogsaa Ministeren lidt